

‘Als het misgaat, leg ik m’n functie neer’

< VERVOLG VAN PAGINA 1
Dwangsommen van duizenden euro's hangen hen boven het hoofd. Fabrikanten die investeerden in KOMO, leven in onzekerheid en vragen zich af wat er van het keurmerk overblijft. “Het komt goed”, stelt Henry Meijdam, voorzitter van de stichting KOMO.

Thomas van Belzen
en Ferry Heijbrock

Al jaren roept KOMO het: wij kunnen prima naast de CE-markering blijven bestaan. Er kwam zelfs een nieuw beeldmerk: KOMO + CE met daarnaast een duimpje omhoog. De keurmerkgigant beloofde de beoordelingsrichtlijnen en kwaliteitsverklaringen aan te passen. Bijna anderhalf jaar na de inwerkingtreding van de Europese Verordening bouwproducten was KOMO echter nog niet klaar. De Inspectie Leefomgeving en Transport (ILT) voerde de druk op bij minister Blok. Die laat er sinds juli ook geen misverstand over bestaan: KOMO moet opschieten, op 1 januari 2015 zal de ILT harder optreden. In Gouda loopt de spanning op. Directeur Ton Jans staat onder grote druk en voorzitter Henry Meijdam realiseert zich ook dat het de komende weken spannend wordt. “In de markt is grote onzekerheid ontstaan, dat is begrijpelijk. Met SBK (Stichting Bouwkwiteit) en de TBB (toetsingscommissie) hebben we nu overeenstemming bereikt over ons plan van aanpak. Certificerende instellingen (ci's) zijn nu met de kwaliteitsverklaringen aan het werk. Zijn zij klaar, dan moet alleen SBK zijn zege nog uitspreken over de kwaliteitsverklaringen.” Meijdam verwacht dat de ci's op tijd zullen leveren en dat SBK zal instemmen met de manier waarop niet minder dan 120 beoordelingsrichtlijnen (brl) in korte tijd zullen zijn aangepast. “Hoe ik daar zo zeker van ben? Omdat we daarover afspraken hebben gemaakt met SBK.” Meerdere partijen twijfelen aan de ingeslagen route. Ook bij SBK houden ze een slag om de arm. Niet in de laatste plaats omdat de ene brl de andere niet is. De KOMO-voorzitter kan ook niet garanderen dat deze ‘spoedoperatie’ goed afloopt. Hij kent de tegengelui-

Henry Meijdam: “Wij menen nog steeds dat onze interpretatie van de regels juist is.” Foto: ANP

den: “Een juridische gang kan ik in een democratie natuurlijk nooit uitsluiten. Maar mocht het in strijd met de gemaakte afspraken met SBK en de certificerende instellingen toch verkeerd aflopen, dan overweeg ik serieus mijn functie ter beschikking te stellen. Ik ga er echter vanuit dat iedereen zich aan de afspraken houdt.” Al jarenlang woeden er discussies over KOMO als keurmerk naast de CE-markering. Pas sinds deze

zomer, op aandringen van minister Blok, besloot KOMO het onderliggende systeem aan te passen. “Het was een principiestrijd. Wij menen nog steeds dat onze interpretatie van de regels juist is. Sterker nog: anders dan in het systeem voor CE-markering biedt KOMO nog een onafhankelijke toetsing op kwaliteitseisen. Het departement (Binnenlandse Zaken, red.) denkt hier anders over. Nu tikt de tijd in ons nadeel. Het is in niemandsbelang dat fabrikanten straks niet meer kunnen leveren.” KOMO overeind houden is geen doel op zich, meent Meijdam. “Maar fabrikanten willen het. Zij vinden het van belang dat dit instituut overeind blijft. CE is het generieke paspoort voor een open markt van het bouwproduct. KOMO levert de onafhankelijke toetsing en in tegenstelling tot CE niet alleen de aansprakelijkheid maar ook de verhaalbaarheid.” KOMO-directeur Ton Jans verklaart in een nadere reactie dat met name communicatie rondom de essentiële kenmerken verandert en dat het vooral een “grote administratieve inspanning” is voor ci's. Het laatste woord is straks aan SBK. Die moet beoordelen of KOMO het juiste pad is ingeslagen. Hoe het ook afloopt voor de bouwpraktijk, Meijdam erkent dat het te lang heeft geduurd voor KOMO ingreep. “Achteraf hadden we beter dit voorjaar kunnen zeggen: wij begraven het verschil van inzicht met het ministerie van Binnenlandse Zaken en gaan aan de slag.”

‘KOMO had allang moeten veranderen’

De kritiek op KOMO zwelt van alle kanten aan. Meest gehoorde opmerking is dat KOMO dacht dat de wereld niet zou veranderen door de Europese Bouwproducten Verordening. Daar worden de certificaathouders de dupe van, vrezen verschillende partijen.

NVTB

Peter Fraanje

“KOMO heeft zich lang verzet tegen de implicaties van de Europese Verordening Bouwproducten. De bedrijven, aangesloten bij het NVTB, juichen de Europese verordening juist toe, voor veel internationaal opererende bedrijven scheelt het administratieve rompslomp. Verder hebben bedrijven geïnvesteerd in de Declaration of Performance van hun producten. “Bij het vijftigjarig jubileum in oktober 2012 hebben we KOMO opgeroepen niet te blijven hangen in de productcertificaten, maar door te ontwikkelen richting certificering van complete bouwsystemen en gebouwconcepten. Onze bedrijven hebben fors geïnvesteerd in het ontwikkelde private kwaliteitsstelsel rond KOMO en hadden graag gezien dat KOMO deze uitdaging had opgepakt. Dan heeft KOMO toegevoegde waarde”, stelt Fraanje. Nu ziet hij bedrijven die zich hardop afvragen wat het bestaansrecht nog is van deze club. Wat nu minimaal moet gebeuren volgens Fraanje, is dat de beoordelingsrichtlijnen waarin strijdigheden zitten met de CPR voor 1 januari worden aangepast. “Een aantal certificerende instellingen wil afzien van de erkenning door Stichting Bouw Kwaliteit. Daar zijn fabrikanten en hun afnemers zeker niet mee geholpen”, stelt Fraanje. De bouwtoeleverende bedrijven willen die erkenning juist wel. “Het is nu zaak dat KOMO en SBK zich tot het uiterste inspannen om voor het einde van dit jaar te zorgen voor beoordelingsrichtlijnen en die de toets der kritiek kunnen doorstaan. Anders zitten de fabrikanten straks met de gebakken peren”, zegt hij.

SBK

Harm Verster

“Wij maken ons zorgen dat bedrijven straks geconfronteerd worden met de Inspectie Leefomgeving en Transport. Die gaat vanaf 1 januari verzaamd toezicht uitoefenen op bouwproducten. De fabrikant die dan nog met documenten werkt die onder de Verordening Bouwproducten niet toegelaten zijn, kan een dwangsom opgelegd krijgen. En als fabrikanten dan aan de Europese regels moet voldoen, dan zal hij zelf moeten bewijzen wat van zijn producten verwacht mag worden, in relatie tot de toepassing die de producent voorziet, de zogenoemde prestatieverklaring”, zegt Harm Verster van SBK. Hij houdt zich onder meer bezig met Brusselse regelgeving en de implementatie ervan in nationale regels. Dat is met de Verordening Bouwproducten feitelijk niet eens nodig, die heeft rechtstreekse werking in alle lidstaten. Maar wat wel moest en nu nog steeds moet gebeuren, is aanpassing van gangbare certificatie systematieken zoals KOMO. Niet langer werken met conformiteitsverklaringen, maar met prestatieverklaringen. “Daar hoort dan ook juridische verantwoordelijkheid en zelfs aansprakelijkheid bij”, benadrukt Verster. De SBK heeft KOMO aangespoord om de certificerende instellingen aan het werk te zetten. Die moeten zorgen voor de technische inhoud van de Beoordelingsrichtlijnen die door de betreffende toetsingscommissies van SBK beoordeeld worden en eventueel goed- of afgekeurd. Of dat allemaal op tijd afkomt, daar zijn grote twijfels over. “Mijn advies aan fabrikanten is in ieder geval niet achterover te zitten afwachten. En denk zeker niet dat er niets aan de hand is”, aldus Verster.

Communicatieforum

Maarten van Hezik

De voorzitter van het Communicatieforum, Maarten van Hezik, vindt dat KOMO de oude rol moet loslaten en een verschuiving moet doormaken naar procescertificering. “We zitten in een rare spagaat. KOMO heeft te lang gedacht dat alles bij het oude kon blijven. Dat is de reden dat wij in mijn tijd bij de Stabu al de aanpassing hebben gedaan aan de Europese regels. Wij vonden dat wij onze gebruikers niet konden opzadelen met problemen.” Volgens hem was KOMO trouwens toch al bezig met een achterhoedegevecht. Tegenwoordig leveren fabrikanten steeds meer deelsystemen af in plaats van producten. KOMO-oude stijl werd daardoor toch al minder gebruikt. Je ziet dan ook dat fabrikanten steeds meer deelbestekken schrijven voor de deelsystemen inclusief de voorgeschreven bevestiging. Er is een rolverschuiving opgetreden waarvan het maar de vraag is in hoeverre KOMO die meemaakt door meer procescertificatie.” Wel vindt hij het noodzakelijk dat er meer kennis van fabrikanten naar bestekschrijvers gaat. Anders kan het voorkomen dat een goed product verkeerd wordt toegepast met alle verantwoordelijkheden van dien.